

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2006/C 227/01	Euroens vekselkurs	1
2006/C 227/02	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse ⁽¹⁾	2
2006/C 227/03	Offentliggørelse af en række foranstaltninger, der af Kommissionen betragtes som eksisterende statsstøtte efter EF-traktatens artikel 88, stk. 1, ved følgende landes tiltrædelse af Den Europæiske Union: Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ⁽¹⁾	6
2006/C 227/04	Kvittering for modtagelse af klage nr. 2006/4524 — SG(06)A/4107	7
2006/C 227/05	Frankrigs ophævelse af forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning på ruterne Aubagne — Marseille, Carcassonne — Paris, La Rochelle — Paris, Montbéliard — Paris, Montpellier — Nantes, Pau — Madrid, Pau — Nantes, Reims — Clermont-Ferrand, Rennes — Lille og Toulon — Lyon ⁽¹⁾	8
2006/C 227/06	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4333 — NIBC/NPM/DELI UNIVERSAL) ⁽¹⁾	9
	DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE	
	EFTA-Tilsynsmyndigheden	
2006/C 227/07	Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om samarbejdet inden for EFTA-netværket af konkurrencemyndigheder	10

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

20. september 2006

(2006/C 227/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,2676	SIT	slovenske tolar	239,59
JPY	japanske yen	148,70	SKK	slovakiske koruna	37,465
DKK	danske kroner	7,4605	TRY	tyrkiske lira	1,8686
GBP	pund sterling	0,67310	AUD	australske dollar	1,6844
SEK	svenske kroner	9,2168	CAD	canadiske dollar	1,4299
CHF	schweiziske franc	1,5875	HKD	hongkongske dollar	9,8691
ISK	islandske kroner	89,17	NZD	newzealandske dollar	1,9273
NOK	norske kroner	8,2790	SGD	singaporeanske dollar	2,0104
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 205,30
CYP	cypriotiske pund	0,5767	ZAR	sydafrikanske rand	9,3749
CZK	tjekkiske koruna	28,437	CNY	kinesiske renminbi yuan	10,0476
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,4350
HUF	ungarske forint	273,47	IDR	indonesiske rupiah	11 620,72
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,665
LVL	lettiske lats	0,6960	PHP	filippinske pesos	63,570
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	33,9600
PLN	polske zloty	3,9483	THB	thailandske bath	47,824
RON	rumænske lei	3,5317			

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse

(2006/C 227/02)

(EØS-relevant tekst)

Sag nr.	XE 19/05		
Medlemsstat	Belgien		
Region	Flandern		
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Anerkendelse og finansiering af integrationsvirksomheder		
Retsgrundlag	Besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2005 betreffende de erkenning en financiering van de invoegbedrijven		
De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen	Samlet årlig støtte	4,8 mio. EUR	
	Garanterede lån		
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-5, og artikel 5 og 6	Ja	Kombination af artikel 4 — 7,5 % eller 15 % med artikel 5 — 50 %
Gennemførelsestidspunkt	Fra 1.7.2005		
Støtteordningens varighed	Indtil 30.6.2007		
Støttens formål	Artikel 4 — Jobskabelse	Ja	
	Artikel 5 — Ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere	Ja	
	— yngre end 50 år og uden beskæftigelse i 12 mdr., maks. uddannelse på højere sekundærtrin (HSO)	Art. 2f), viii	
	— ældre end 50 år og uden beskæftigelse i 6 mdr., maks. HSO	Art. 2f), vii	
	— modtager af social bistand (livsløn) i 6 mdr., maks. HSO	Art. 2f), ii-iii-v-vi-ix-x	
	— arbejdshæmmet og uden beskæftigelse i 6 mdr.	Art. 2g), i	
	— unge arbejdssøgende mellem 16 og 18 år, som følger en erhvervsuddannelse på deltid	Art. 2f), i	
	Artikel 6 — Beskæftigelse af handicappede arbejdstagere	Nej	
Berørte sektorer	— Alle EU-sektorer berettiget til beskæftigelsesstøtte (!)	Ja	
	— Alle former for fremstillingsvirksomhed (!)	Ja	
	— Alle tjenester (!)	Ja	
	— Andre		
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Navn: Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Departement EWBL Administratie Werkgelegenheid Afdeling Tewerkstelling		
	Adresse: Markiesstraat 1 B-1000 Brussel		

Andre oplysninger	Hvis foranstaltningen samfinansieres med EU-midler, tilføjes: Støtteordningen samfinansieres i henhold til (reference) Ingen		
Støtte, der på forhånd skal anmeldes til Kommissionen	Foranstaltningen udelukker tildeling af støtte eller kræver forhåndsanmeldelse til Kommissionen i overensstemmelse med forordningens artikel 9		Nej
<p>(¹) Bortset fra skibsbygningssektoren og andre sektorer, der er omfattet af særlige regler i forordninger og direktiver vedrørende al statsstøtte inden for sektoren.</p>			
Sag nr.	XE 5/06		
Medlemsstat	Polen		
Region	Miasto Gniezno		
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Program for støtte til virksomheder, der ansætter mere end ti medarbejdere med henblik på jobskabelse — Gniezno		
Retsgrundlag	Uchwała nr XL/404/2005 Rady Miasta Gniezna z dnia 2 września 2005 r.		
De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen eller den samlede støtte til virksomheden	Samlet årlig støtte	0,25 mio. EUR	
	Garanterede lån		
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-5, og forordningens artikel 5 og 6	Ja	
Gennemførelsetidspunkt	18.10.2005		
Støtteordningens varighed eller støtteprojektets varighed	Til 31.12.2006		
Støttens formål	Artikel 4 — Jobskabelse	Ja	
	Artikel 5 — Ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere		
	Artikel 6 — Beskæftigelse af handicappede arbejdstagere		
Berørte sektorer	— Alle EU-sektorer berettiget til beskæftigelsesstøtte ²	Nej	
	— Al fremstillingsvirksomhed (¹)	Ja	
	— Alle tjenesteydelser (¹)	Nej	
	— Andet	Ja	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Navn: De bevillende myndigheder er henholdsvis Gniezno som beslutningstagende myndighed og borgmesteren i Gniezno som skatte- og afgiftsmyndighed.		
	Adresse: Urząd Miejski w Gnieźnie, ul. Lecha 6 PL-62-200 Gniezno		
Støtte, der på forhånd skal anmeldes til Kommissionen	I overensstemmelse med forordningens artikel 9	Ja	
<p>(¹) Med undtagelse af sektoren for skibsbygning og andre sektorer, der er omfattet af specifikke regler i de forordninger og direktiver, der gælder for den samlede statsstøtte, som de respektive sektorer får tildelt.</p>			

Sag nr.	XE 9/06		
Medlemsstat	Cypern		
Region	Hele den frie del af Cypern		
Støtteordningens navn	Støtteordning til betaling af social forsikring af arbejdstagere og handicappede arbejdstagere		
Retsgrundlag	Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ 62.534 και ημερομηνία 25.8.2003.		
De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen	Samlet årlig støtte	0,55 mio. EUR	
	Garanterede lån		
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-5, og artikel 5 og 6	Ja: 20 % af arbejdstagerens årsløn	
Gennemførelsestidspunkt	Fra 16.12.2005		
Støtteordningens varighed	Indtil 31.12.2006		
Støttens formål	Artikel 4 — Jobskabelse		
	Artikel 5 — Ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere	Ja	
	Artikel 6 — Beskæftigelse af handicappede arbejdstagere	Ja	
Berørte sektorer	— Alle EU-sektorer berettiget til beskæftigelsesstøtte (1)	Ja	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Navn: Τμήμα Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων		
	Adresse: CY-Nicosia 1480		
Andre oplysninger	Ordningen medfinansieres med 50 % af Den Europæiske Unions Socialfond.		
Støtte, der på forhånd skal anmeldes til Kommissionen	I overensstemmelse med forordningens artikel 9		Nej (Der forventes ikke at forekomme tilfælde, der på forhånd skal anmeldes til Kommissionen)

(1) Bortset fra skibsbygningssektoren og andre sektorer, der er omfattet af særlige regler i forordninger og direktiver vedrørende al statsstøtte inden for sektoren.

Sag nr.	XE 10/06		
Medlemsstat	Cypern		
Region	Hele den frie del af Cypern		
Støtteordningens navn	Ordning til stimulering af rekruttering af stærkt handicappede personer i den offentlige sektor		
Retsgrundlag	Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 62.534 και ημερομηνία 25.8.2005.		
De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen	Samlet årlig støtte	0,21 mio. EUR	
	Garanterede lån		
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-5, og artikel 5 og 6	Ja: 50 % af arbejdstagerens årsløn	

Gennemførelsestidspunkt	Fra 16.12.2005		
Støtteordningens varighed	Indtil 31.12.2006		
Støttens formål	Artikel 4 — Jobskabelse		
	Artikel 5 — Ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere	Ja	
	Artikel 6 — Beskæftigelse af handicappede arbejdstagere	Ja	
Berørte sektorer	— Alle EU-sektorer berettiget til beskæftigelsesstøtte ⁽¹⁾	Ja	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Navn: Τμήμα Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων		
	Adresse: CY-Nicosia 1480		
Andre oplysninger	Ordnningen medfinansieres med 50 % af Den Europæiske Unions Socialfond		
Støtte, der på forhånd skal anmeldes til Kommissionen	I overensstemmelse med forordningens artikel 9		Nej (Der forventes ikke at forekomme tilfælde, der på forhånd skal anmeldes til Kommissionen)

⁽¹⁾ Bortset fra skibsbygningssektoren og andre sektorer, der er omfattet af særlige regler i forordninger og direktiver vedrørende al statsstøtte inden for sektoren.

Offentliggørelse af en række foranstaltninger, der af Kommissionen betragtes som eksisterende statsstøtte efter EF-traktatens artikel 88, stk. 1, ved følgende landes tiltrædelse af Den Europæiske Union: Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet

(2006/C 227/03)

(EØS-relevant tekst)

- (1) I 2003 og 2004 gjaldt det i overensstemmelse med proceduren i bilag IV, kapitel 3, stk. 1, litra c) (artikel 22), i traktaten for Tjekiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Malts, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union (»tiltrædelsestraktaten«), at de nye medlemsstater underrettede Kommissionen om de foranstaltninger, der skulle betragtes som eksisterende støtte efter EF-traktatens artikel 88, stk. 1, men som ikke direkte var nævnt i tiltrædelsestraktaten.
- (2) Denne procedure omfatter statsstøtteforanstaltninger inden for alle andre sektorer end transport og landbrugsvirksomhed i forbindelse med fremstilling, forarbejdning eller markedsføring af produkter, der er nævnt i bilag I til EF-traktaten, for hvilke der gjaldt særskilte bestemmelser.
- (3) Kommissionen har nu offentliggjort en fuldstændig liste over foranstaltninger, som den har accepteret som eksisterende støtte som omhandlet i artikel 88, stk. 1, efter proceduren i punkt 1. Listen kan findes på: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/
Foranstaltninger inden for fiskerisektoren offentliggøres på: http://ec.europa.eu/fisheries/legislation/state_aid_en.htm
- (4) Offentliggørelsen i punkt 3 vedrører udelukkende foranstaltninger, der blev betragtet som eksisterende støtte efter den midlertidige procedure for eksisterende støtte ⁽¹⁾. Visse foranstaltninger blev af Kommissionen betragtet som eksisterende støtte og er allerede offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. De opføres også på denne liste.
- (5) De nye medlemsstater, som er involveret, har modtaget brev om Kommissionens relevante beslutninger fra den relevante kommissær.

⁽¹⁾ Følgende foranstaltninger er udelukket: Tilfælde, hvor Kommissionen har indledt den formelle undersøgelsesprocedure, eller som ikke betragtes som gyldige efter tiltrædelsen, eller som først træder i kraft efter tiltrædelsen, eller som ikke betragtes som statsstøtte, eller som Kommissionen kun betragter som delvis eksisterende støtte og kun delvis gælder efter tiltrædelsen

⁽²⁾ EUT C 88 af 8.4.2004, s. 2; EUT C 87 af 11.4.2006, s. 2 (CZ45/2004).

Kvittering for modtagelse af klage nr. 2006/4524 — SG(06)A/4107

(2006/C 227/04)

1. Kommissionen har modtaget en klage registreret under nr. 2006/4524 SG(06)A/4107 over proceduren for at oprette et offentligt-privat selskab i Valencia i Spanien.
 2. Kommissionen har modtaget flere hundrede klager i samme sag. For at spare administrative ressourcer har Kommissionen derfor besluttet at holde de berørte parter underrettet ved at offentliggøre en kvittering for modtagelsen af klagerne i Den Europæiske Unions Tidende og på følgende internetadresse: (http://ec.europa.eu/community_law/complaints/receipt/index_en.htm).
 3. Kommissionen vil behandle klagen i lyset af gældende fællesskabsret. De klagende parter vil via samme kommunikationskanal blive underrettet om resultatet af undersøgelsen og om, hvorledes Kommissionen agter at følge op på den.
 4. Kommissionen vil bestræbe sig på at træffe afgørelse i sagen inden for tolv måneder regnet fra datoen for klagens registrering (indledning af en overtrædelsesprocedure eller afslutning af sagen uden videre foranstaltninger).
 5. For at beskytte klagernes rettigheder vil Kommissionen ved eventuel henvendelse til myndighederne i det land, der er klaget over, ikke afsløre deres identitet. Klagerne kan imidlertid give Kommissionen tilladelse til at oplyse deres identitet ved sådanne henvendelser, men kun hvis de på eget initiativ udtrykkeligt giver tilladelse hertil.
-

Frankrigs ophævelse af forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning på ruterne Aubagne — Marseille, Carcassonne — Paris, La Rochelle — Paris, Montbéliard — Paris, Montpellier — Nantes, Pau — Madrid, Pau — Nantes, Reims — Clermont-Ferrand, Rennes — Lille og Toulon — Lyon

(2006/C 227/05)

(EØS-relevant tekst)

Frankrig har besluttet at ophæve forpligtelsen til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem:

1. Aubagne og Marseille, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 350 af 30. december 1995.
 2. Carcassonne og Paris, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 227 af 1. september 1995 og ændret den 29. december 1995 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 349), den 14. juni 1997 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 180) og den 20. november 2003 (*Den Europæiske Unions Tidende* C 279).
 3. La Rochelle og Paris, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 18 af 22. januar 2002.
 4. Montbéliard og Paris, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 350 af 30. december 1995.
 5. Montpellier og Nantes, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 123 af 26. april 1996.
 6. Pau og Madrid, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 240 af 15. september 1995.
 7. Pau og Nantes, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 188 af 28. juni 1996.
 8. Reims og Clermont-Ferrand, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 72 af 6. marts 2001.
 9. Rennes og Lille, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 151 af 25. maj 1996.
 10. Toulon og Lyon, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* C 22 af 27. januar 2004.
-

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4333 — NIBC/NPM/DELI UNIVERSAL)

(2006/C 227/06)

(EØS-relevant tekst)

Den 30. august 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4333. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>)
-

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om samarbejdet inden for EFTA-netværket af konkurrencemyndigheder

(2006/C 227/07)

A. Denne meddelelse udsendes i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«) og aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»tilsyns- og domstolsaftalen«).

B. Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) har udsendt en meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder ⁽¹⁾. Denne ikke bindende meddelelse indeholder principper og regler, der følges af Kommissionen på konkurrenceområdet. Den redegør også for, hvordan samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder i EU påtænkes gennemført.

C. EFTA-Tilsynsmyndigheden finder, at den ovennævnte meddelelse er relevant for EØS. For at opretholde lige konkurrencevilkår og sikre en ensartet anvendelse af EØS-konkurrencereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde har EFTA-Tilsynsmyndigheden derfor vedtaget nærværende meddelelse på grundlag af de beføjelser, den har i medfør af artikel 5, stk. 2, litra b), i tilsyns- og domstolsaftalen. Myndigheden agter at følge de principper og regler, der opstilles i denne meddelelse, når den anvender de relevante EØS-regler i konkrete sager ⁽²⁾.

D. Formålet med nærværende meddelelse er i særdeleshed at redegøre for, hvordan EFTA-Tilsynsmyndigheden påtænker at samarbejde med EFTA-staternes konkurrencemyndigheder ⁽³⁾ ved anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54 i individuelle sager, og hvordan samarbejdet i EFTA-netværket af konkurrencemyndigheder påtænkes at foregå.

E. Nærværende meddelelse erstatter EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om samarbejde mellem de nationale konkurrencemyndigheder og EFTA-Tilsynsmyndigheden om behandling af sager, der henhører under artikel 53 og 54 i EØS-aftalen ⁽⁴⁾.

F. Nærværende meddelelse finder anvendelse i sager, hvor EFTA-Tilsynsmyndigheden er den kompetente tilsynsmyndighed i henhold til EØS-aftalens artikel 56.

1. INDLEDNING

1. Ved kapitel II i protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen om generelle procedureregler for anvendelse af artikel 53 og 54 i EØS-aftalen (»kapitel II«) ⁽⁵⁾ er der etableret et system for

⁽¹⁾ EUT C 101 af 27.4.2004, s. 43.

⁽²⁾ Den kompetence til at behandle individuelle sager, der falder ind under EØS-aftalens artikel 53 og 54, er i henhold til reglerne i EØS-aftalens artikel 56 delt mellem EFTA-Tilsynsmyndigheden og Europa-Kommissionen. Enhver sag kan kun behandles af den ene af de to myndigheder.

⁽³⁾ Det bemærkes, at Liechtenstein ikke er forpligtet til at udpege en konkurrencemyndighed, jf. tilsyns- og domstolsaftalens protokol 4, kapitel II, artikel 41. Indtil Liechtenstein træffer beslutning om at bemyndige en national myndighed til at anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54, vil Liechtensteins Kontor for Nationaløkonomi deltage i EFTA-konkurrencenetværket. Dette kontor har ikke beføjelse til at anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54 og kan ikke bistå andre EFTA-landes nationale konkurrencemyndigheder med at indsamle oplysninger på deres vegne eller gennemføre andre foranstaltninger med henblik på at fremskaffe informationer til disse myndigheder.

⁽⁴⁾ EFT C 307 af 26.10.2000, s. 6, og EØS-tillæg til EFT 26 af 21.12.2000, s. 5.

⁽⁵⁾ Når aftalen om ændring af protokol nr. 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol af 24. september 2004 er trådt i kraft, vil kapitel II i protokol nr. 4 til tilsyns- og domstolsaftalen i vid udstrækning afspejle Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1) i EFTA-søjlen.

EFTA-Tilsynsmyndighedens og EFTA-staternes konkurrencemyndigheders («de nationale konkurrencemyndigheder») ⁽⁶⁾ anvendelse af artikel 53 og 54 i EØS-aftalen. De nationale konkurrencemyndigheder og Myndigheden danner tilsammen et netværk af offentlige myndigheder: de handler i offentlighedens interesse og arbejder nært sammen om at beskytte konkurrencen. Netværket er forum for drøftelse af og samarbejde om anvendelsen og håndhævelsen af EØS's konkurrencepolitik. Det danner grundlag for samarbejdet mellem konkurrencemyndighederne i EFTA i sager, hvor EØS-aftalens artikel 53 og 54 anvendes, og for etablering af opretholdelse af en fælles konkurrencekultur i EFTA-staterne. Netværket betegnes »EFTA-Konkurrencenetværket«.

2. De nationale konkurrencemyndigheders struktur varierer fra den ene EFTA-medlemsstat til den anden. I en EFTA-stat undersøges sagerne af et enkelt organ, der også træffer afgørelser. I en anden EFTA-stat er funktionerne delt op på to organer, således at det ene undersøger sagen, og det andet, et nævn, er ansvarligt for sagens afgørelse. I et nationalt system kan visse former for sanktioner desuden kun indføres af en domstol. Med forbehold af det generelle effektivitetsprincip giver artikel 40 i kapitel II EFTA-staterne mulighed for at vælge, hvilket (hvilke) organ(er) de vil udpege som de nationale konkurrencemyndigheder, og fordele opgaverne imellem dem. Ifølge de generelle EØS-retlige principper, særlig artikel 3 i EØS-aftalen, er EFTA-staterne forpligtede til at indføre en sanktionsordning, hvorved der for overtrædelse af EØS-retten pålægges sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾. EFTA-staterne har forskellige håndhævelsessystemer, men deres nationale konkurrencemyndigheder anerkender ved undertegnelse af en erklæring i form af bilaget til denne meddelelse standarderne i hinandens systemer som et grundlag for samarbejde.
3. Netværket af konkurrencemyndigheder bør sikre både en effektiv arbejdsdeling og en effektiv og ensartet anvendelse af EØS's konkurrenceregler. Kapitel II fastlægger hovedprincipperne for, hvordan netværket skal fungere. I denne meddelelse redegøres der for systemet i nærmere enkeltheder.
4. Konsultationer og informationsudveksling inden for netværket er en sag mellem de offentlige retshåndhævende myndigheder og ændrer på ingen måde de rettigheder eller forpligtelser, som EØS-retten eller national ret medfører for virksomhederne. Den enkelte konkurrencemyndighed er fuldt ud ansvarlig for, at de sager, den behandler, behandles korrekt.

2. ARBEJDSDELING I EFTA-SØJLEN

2.1. Fordelingsprincipper

5. Kapitel II bygger på et system, hvor alle konkurrencemyndigheder har beføjelse til at anvende EØS-aftalens artikel 53 eller 54 og er ansvarlige for en effektiv arbejdsdeling inden for EFTA-søjlen med hensyn til de sager, hvor det anses for nødvendigt at foretage en undersøgelse. Samtidig har de enkelte deltagere i netværket skønsmæssige beføjelser til at afgøre, om de vil undersøge en sag eller ej. I dette system vil sagerne blive behandlet af:
 - en enkelt national konkurrencemyndighed, eventuelt med bistand fra en anden EFTA-stats konkurrencemyndigheder, eller
 - flere EFTA-staters nationale konkurrencemyndigheder, der handler parallelt, eller
 - EFTA-Tilsynsmyndigheden.
6. I de fleste tilfælde vil den myndighed, der modtager en klage eller indleder en procedure på eget initiativ ⁽⁹⁾, behandle hele sagen. Omfordeling af en sag vil kun komme på tale ved indledning af

⁽⁶⁾ I denne meddelelse omtales EFTA-Tilsynsmyndigheden og de nationale konkurrencemyndigheder under ét som »konkurrencemyndighederne«.

⁽⁷⁾ Jf. EF-Domstolens dom i sag 68/88, Kommissionen mod Grækenland, Sml. 1989, s. 2965 (præmis 23-25). Artikel 6 i EØS-aftalen fastsætter, at med forbehold af fremtidig udvikling i retspraksis fortolkes bestemmelserne i denne aftale i det omfang, de indholdsmæssigt er identiske med tilsvarende regler i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab samt retsakter udstedt i medfør af disse to traktater, ved deres gennemførelse og anvendelse i overensstemmelse med de relevante afgørelser, der er truffet af De Europæiske Fællesskabers Domstol forud for tidspunktet for undertegnelsen af EØS-aftalen. Hvad angår relevante afgørelser truffet af EF-Domstolen efter undertegnelsen af EØS-aftalen, følger det af artikel 3, stk. 2, i tilsyns- og domstolsaftalen, at EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-Domstolen skal tage hensyn til de principper, der er opstillet ved disse afgørelser.

⁽⁸⁾ Som nævnt i fodnote 3 er Liechtenstein ikke forpligtet til at udpege en konkurrencemyndighed.

⁽⁹⁾ Udtrykket »procedure« anvendes i denne meddelelse for undersøgelser og/eller formelle procedurer for vedtagelse af en beslutning i henhold til kapitel II, der gennemføres af en national konkurrencemyndighed eller EFTA-Tilsynsmyndigheden afhængig af tilfældet.

proceduren (jf. nr. 18), enten hvis denne myndighed finder, at den ikke har særlige forudsætninger for at behandle sagen, eller hvis andre myndigheder mener, at de også har særlige forudsætninger for at behandle den (jf. nr. 8-14 nedenfor).

7. Når det konstateres, at en omfordeling er nødvendig af hensyn til en effektiv beskyttelse af konkurrencen og EØS's interesser, bestræber netværksdeltagerne sig så ofte som muligt på at omfordele sagerne til den bedst egnede konkurrencemyndighed⁽¹⁰⁾. Under alle omstændigheder bør omfordelingen ske hurtigt og effektivt, og den må ikke forsinke de igangværende undersøgelser.
8. En myndighed kan anses for at have særlige forudsætninger for at behandle en sag, hvis alle de tre følgende betingelser er opfyldt:
 - (1) den pågældende aftale eller praksis har en betydelig direkte faktisk eller forventet indvirkning på konkurrencen inden for dens område eller gennemføres i eller stammer fra dens område
 - (2) den pågældende myndighed vil effektivt kunne bringe hele overtrædelsen til ophør, dvs. at den kan nedlægge et forbud, som vil være tilstrækkeligt til at bringe overtrædelsen til ophør, og at den eventuelt kan pålægge passende sanktioner for overtrædelsen
 - (3) den kan, eventuelt med andre myndigheders bistand, indsamle det materiale, der er nødvendigt for at bevise overtrædelsen.
9. Ovennævnte kriterier viser, at der skal være tale om en væsentlig forbindelse mellem overtrædelsen og en EFTA-stats område, for at denne EFTA-stats konkurrencemyndighed kan anses for at have særlige forudsætninger for at behandle sagen. Det kan i de fleste tilfælde forventes, at myndighederne i de EFTA-stater, hvor konkurrencen påvirkes mærkbart af en overtrædelse, vil have særlige forudsætninger for at behandle den, forudsat at de er i stand til effektivt at bringe overtrædelsen til ophør ved enten en selvstændig eller en parallel handling, medmindre EFTA-Tilsynsmyndigheden har bedre forudsætninger derfor (jf. nr. 15 nedenfor).
10. Det følger heraf, at en enkelt national konkurrencemyndighed normalt har særlige forudsætninger for at behandle aftaler eller praksis, der især påvirker konkurrencen mærkbart på den pågældende medlemsstats område.

Eksempel 1: Virksomheder i EFTA-stat A er involveret i et priskartel for produkter, der hovedsagelig sælges i EFTA-stat A.
Den nationale konkurrencemyndighed i A har særlige forudsætninger for at behandle sagen.

11. Det kan også være rimeligt at en enkelt national konkurrencemyndighed behandler sagen i tilfælde, hvor den alene kan bringe hele overtrædelsen til ophør, selv om flere myndigheder kan anses for at have særlige forudsætninger.

Eksempel 2: To virksomheder har oprettet et joint venture-selskab i EFTA-stat A. Selskabet leverer ydelser i EFTA-staterne A og B og giver anledning til et konkurrencemæssigt problem. Et forbud anses for tilstrækkeligt til, at sagen kan behandles effektivt, fordi det kan bringe hele overtrædelsen til ophør. Bevismaterialet findes hovedsagelig på joint venture-selskabets kontorer i EFTA-stat A.
De nationale konkurrencemyndigheder i A og B har begge særlige forudsætninger for at behandle sagen, men det vil være tilstrækkeligt, hvis konkurrencemyndigheden i A behandler sagen alene, og endda mere effektivt end hvis konkurrencemyndigheden i B skulle behandle sagen alene, eller hvis de to konkurrencemyndigheder skulle behandle sagen parallelt.

⁽¹⁰⁾ Det hedder i betragtning (18) i forordning (EF) nr. 1/2003, at »for at sikre den mest hensigtsmæssige sagsfordeling inden for netværket bør der indføres en generel bestemmelse om, at en konkurrencemyndighed kan suspendere eller afslutte en sag med den begrundelse, at en anden myndighed behandler eller har behandlet den samme sag, eftersom målet er, at den enkelte sag kun behandles af én myndighed. Denne bestemmelse bør ikke forhindre Kommissionen i at afvise en klage, som følge af manglende fællesskabsinteresse, hvilket den har mulighed for efter Domstolens retspraksis, selv om ingen andre konkurrencemyndigheder har tilkendegivet, at de agter at behandle sagen.« Lige som forordning (EF) nr. 1/2003 giver kapitel II mulighed for, at en konkurrencemyndighed kan suspendere eller afslutte en sag med den begrundelse, at en anden myndighed behandler eller har behandlet den samme sag. EFTA-Tilsynsmyndigheden deler den opfattelse, der udtrykkes i ovenfor citerede betragtning (18) i forordning (EF) nr. 1/2003, nemlig at den kan afvise en klage, fordi den ikke er af tilstrækkelig interesse i henhold til EØS-aftalen, og at dette også er muligt, selv om ingen anden konkurrencemyndighed har tilkendegivet, at den agter at behandle sagen.

12. Det kan være rimeligt, at flere nationale konkurrencemyndigheder handler parallelt, hvis en aftale eller praksis hovedsagelig har mærkbar indvirkning på konkurrencen i deres respektive områder, og et indgreb fra en enkelt konkurrencemyndigheds side ikke ville være tilstrækkeligt til at bringe hele overtrædelsen til ophør og/eller til at iværksætte passende sanktioner for den.

Eksempel 3: *To virksomheder indgår en markedsdelingsaftale, som indebærer, at virksomheden i EFTA-stat A skal begrænse sine aktiviteter til kun at omfatte EFTA-stat A, mens virksomheden i EFTA-stat B skal begrænse sine aktiviteter til EFTA-stat B.*

Konkurrencemyndighederne i A og B har begge særlige forudsætninger for at behandle sagen parallelt for hvert sit respektive område.

13. Myndigheder, der behandler en sag parallelt, bestræber sig på at samordne deres arbejde i videst muligt omfang. De kan derfor finde det nyttigt at udpege den ene som den førende myndighed og at uddelegere opgaver til denne myndighed, som for eksempel samordning af undersøgelsesforanstaltninger, mens hver enkelt myndighed fortsat er ansvarlig for at gennemføre sine egne procedurer.
14. EFTA-Tilsynsmyndigheden har gode forudsætninger for at behandle sagen, hvis en eller flere aftaler eller former for praksis, herunder net af ensartede aftaler og former for praksis, påvirker konkurrencen i to eller flere EFTA-stater (grænseoverskridende markeder, der omfatter to eller flere EFTA-stater eller flere nationale markeder).
15. Desuden har EFTA-Tilsynsmyndigheden særlige forudsætninger for at behandle sagen, hvis denne er nøje knyttet til andre EØS-bestemmelser, som Myndigheden har enekompetence til at anvende eller kan anvende mest effektivt, eller hvis der af hensyn til EØS's interesser skal vedtages en beslutning af Myndigheden for at udvikle EØS's konkurrencepolitik, når der opstår nye konkurrence spørgsmål, eller for at sikre en effektiv håndhævelse af konkurrencereglerne.

2.2. Samarbejdsordninger for sagsfordeling og bistand

2.2.1. Oplysninger ved indledning af proceduren (kapitel 11 i kapitel II)

16. For at fastslå om der er flere procedurer i gang, og for at sikre, at sagerne behandles af en konkurrencemyndighed, der har særlige forudsætninger derfor, skal netværkets deltagere underrettes på et tidligt tidspunkt om sager, der verserer for de forskellige konkurrencemyndigheder⁽¹⁾. Hvis en sag skal omfordeles, er det netop i både netværkets og de berørte virksomheders interesse, at omfordelingen sker hurtigt.
17. Ved kapitel II indføres der en ordning, hvorefter konkurrencemyndighederne skal underrette hinanden for at sikre en effektiv og hurtig omfordeling af sagerne. Artikel 11, stk. 3, i kapitel II indeholder en forpligtelse for de nationale konkurrencemyndigheder til, når de anvender EØS-aftalens artikel 53 eller 54, at underrette EFTA-Tilsynsmyndigheden, inden de tager det første formelle efterforskningskridt, eller umiddelbart derefter⁽²⁾. Det er desuden fastsat, at oplysningerne kan stilles til rådighed for konkurrencemyndighederne i de øvrige medlemsstater. De nationale konkurrencemyndigheder agter også at sørge for, at alle oplysninger udvekslet i henhold til artikel 11 er let tilgængelige for alle netværkets medlemmer. Begrundelsen for artikel 11, stk. 3, i kapitel II er, at netværket skal have mulighed for at fastslå, om der er flere procedurer i gang, og tage stilling til eventuelle omfordelings spørgsmål, så snart en myndighed indleder undersøgelser i en sag. Der skal derfor gives oplysninger til de nationale konkurrencemyndigheder og Myndigheden, inden der tages skridt svarende til de undersøgelsesforanstaltninger, som Myndigheden kan iværksætte efter artikel 18-21 i kapitel II, eller umiddelbart efter. Myndigheden har en tilsvarende forpligtelse til at underrette nationale konkurrencemyndigheder i henhold til artikel 11, stk. 2, i kapitel II. Deltagerne i netværket underretter hinanden om verserende sager ved hjælp af en standardformular, der indeholder begrænsede oplysninger om sagen, som f.eks. hvilken myndighed der behandler den, hvilke produkter, geografiske områder og parter sagen berører, overtrædelsens formodede varighed og sagens oprindelse. De giver også hinanden opdaterede oplysninger, når der indtræder en relevant ændring.

⁽¹⁾ Se nr. 37 ff. vedr. sager, der er indledt som følge af en ansøgning om favorabel behandling.

⁽²⁾ Oplysninger afgivet i henhold til artikel 11, stk. 3, i kapitel II vil også blive fremsendt til Kommissionen, jf. Myndighedens forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, i protokol 23 til EØS-aftalen.

18. Når der opstår spørgsmål om omfordeling af sager, bør der tages stilling dertil hurtigt, og normalt inden for en periode på to måneder fra det tidspunkt, hvor der først blev sendt oplysninger til netværket i henhold til artikel 11 i kapitel II. I denne periode vil konkurrencemyndighederne søge at nå til enighed om en eventuel omfordeling og, hvor det er relevant, om betingelserne for parallel behandling.
19. Generelt bør den eller de konkurrencemyndigheder, der behandler en sag ved udgangen af omfordelingsperioden, fortsat behandle sagen, indtil proceduren er afsluttet. Omfordeling af en sag efter den indledende tomånedersperiode bør kun ske, hvis de faktiske forhold omkring sagen ændrer sig grundlæggende under procedureforløbet.

2.2.2. Midlertidig eller endelig indstilling af proceduren (artikel 13 i kapitel II)

20. Hvis samme aftale eller praksis indbringes for flere konkurrencemyndigheder, enten fordi de har modtaget en klage, eller fordi de har indledt en procedure på eget initiativ, giver artikel 13 i kapitel II retsgrundlag for at indstille en procedure midlertidigt eller afvise en klage med den begrundelse, at en anden myndighed er ved at behandle sagen eller har behandlet den. Udtrykket »behandler sagen« i artikel 13 i kapitel II betyder ikke blot, at der er indgivet klage til en anden myndighed, men også at den anden myndighed selv undersøger eller har undersøgt sagen.
21. Artikel 13 i kapitel II finder anvendelse, når en anden myndighed har behandlet eller behandler det konkurrencemæssige spørgsmål, som klageren har påpeget, selv om den pågældende myndighed har handlet eller handler på grundlag af en klage indgivet af en anden person eller som følge af en procedure, indledt på eget initiativ. Det betyder, at artikel 13 i kapitel II kan gøres gældende, når en aftale eller praksis indebærer den(de) samme overtrædelse(r) på de samme relevante geografiske markeder og produktmarkeder.
22. En national konkurrencemyndighed kan indstille sin procedure midlertidigt eller endeligt, men er ikke forpligtet til at gøre det. Artikel 13 i kapitel II giver mulighed for vurdering af de særlige forhold, der gør sig gældende i hver enkelt sag. Denne fleksibilitet er vigtig: hvis en klage afvises af en myndighed på grundlag af en undersøgelse af sagens indhold, er det ikke sikkert, at en anden myndighed ønsker at foretage en ny undersøgelse af sagen. Hvis en klage derimod afvises af andre årsager (f.eks. fordi myndigheden ikke kunne indsamle det materiale, der var nødvendigt for at bevise overtrædelsen), er det muligt, at en anden myndighed ønsker selv at undersøge og behandle sagen. I forbindelse med verserende sager afspejles denne fleksibilitet også i, at de enkelte nationale konkurrencemyndigheder har mulighed for at vælge, om de vil indstille proceduren midlertidigt eller endeligt. En myndighed er måske ikke villig til at indstille en sag endeligt, før resultatet af en anden myndigheds procedure foreligger. Muligheden for at indstille proceduren midlertidigt betyder, at myndigheden kan afgøre på et senere tidspunkt, om den vil indstille sin procedure endeligt eller ej. En sådan fleksibilitet letter også den ensartede anvendelse af reglerne.
23. Når en myndighed indstiller proceduren midlertidigt eller endeligt, fordi en anden myndighed behandler sagen, kan den i henhold til artikel 12 i kapitel II videregive klagerens oplysninger til den myndighed, der skal behandle sagen.
24. Artikel 13 i kapitel II kan også anvendes på en del af en klage eller en del af en procedure i en sag. Det kan forholde sig således, at det kun er en del af en klage eller af en procedure indledt på eget initiativ, der svarer til en sag, som allerede er behandlet eller behandles af en anden konkurrencemyndighed. I så fald kan den konkurrencemyndighed, der modtager klagen, afvise en del af klagen på grundlag af artikel 13 i kapitel II og foretage en hensigtsmæssig behandling af den øvrige del. Samme princip gælder for afslutning af proceduren.
25. Artikel 13 i kapitel II er ikke det eneste retsgrundlag for midlertidig eller endelig indstilling af procedurer indledt på eget initiativ eller afvisning af klager. De nationale konkurrencemyndigheder kan også anvende deres nationale procedureregler i denne forbindelse. EFTA-Tilsynsmyndigheden kan også afvise en klage med den begrundelse, at den ikke i tilstrækkelig grad er i EØS's interesse, eller af andre årsager vedrørende klagens art ⁽¹³⁾.

2.2.3. Udveksling og brug af fortrolige oplysninger (artikel 12 i kapitel II)

26. Et nøgleelement i den måde, hvorpå netværket fungerer, er alle konkurrencemyndighedernes beføjelse til at udveksle og bruge oplysninger (herunder dokumenter, erklæringer og digitale data), som de har indsamlet med henblik på anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54. Denne beføjelse er en forudsætning for en effektiv sagsfordeling og -behandling.

⁽¹³⁾ Se EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om klager (endnu ikke offentliggjort).

27. Med henblik på anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54 har EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staternes konkurrencemyndigheder i henhold til artikel 12 i kapitel II beføjelse til at udveksle alle faktiske eller retlige oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, og benytte dem som bevismateriale. Det betyder, at udveksling af oplysninger ikke blot kan finde sted mellem en national konkurrencemyndighed og Myndigheden, men også mellem to eller flere konkurrencemyndigheder. Artikel 12 i kapitel II har forrang frem for enhver national lov i en EFTA-stat, der er i strid med den. Spørgsmål om, hvorvidt den videregivende myndighed har indsamlet oplysningerne på lovlig vis, reguleres af den lovgivning, der gælder for denne myndighed. Ved videregivelse af oplysningerne kan den videregivende myndighed meddele den modtagende myndighed, om indsamlingen af oplysningerne er bestredet eller stadig vil kunne bestrides.
28. Udvekslingen og anvendelsen af oplysninger omfatter især følgende foranstaltninger til beskyttelse af virksomheder og fysiske personer.
- (a) For det første er »EFTA-Tilsynsmyndighedens og EFTA-staternes konkurrencemyndigheder, deres embedsmænd og øvrige ansatte samt andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn (...) forpligtede til ikke at videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen eller artikel 58 i EØS-aftalen og protokol 23 til denne, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt«, jf. artikel 28 i kapitel II. Virksomhedernes berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder må dog ikke forhindre videregivelse af oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54. Udtrykket »tavshedspligt«, der anvendes i artikel 28 i kapitel II, er et EØS-retligt begreb og omfatter især forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. Dette vil skabe et fælles minimumniveau for beskyttelse i EØS ⁽¹⁴⁾.
- (b) Den anden beskyttelsesforanstaltning for virksomhederne vedrører anvendelsen af oplysninger, der er udvekslet inden for netværket. I henhold til artikel 12, stk. 2 i kapitel II, kan de udvekslede oplysninger kun benyttes som bevismateriale i forbindelse med anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54 og kun i forbindelse med den sag, hvortil de blev indhentet ⁽¹⁵⁾. Efter artikel 12, stk. 2, i kapitel II, kan de udvekslede oplysninger også benyttes, når nationale konkurrenceregler anvendes i samme sag parallelt med EU-reglerne. Dette er dog kun muligt, hvis anvendelsen af de nationale regler ikke fører til et andet resultat med hensyn til konstatering af en overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54.
- (c) Den tredje beskyttelsesforanstaltning, der er fastsat i kapitel II, vedrører sanktioner over for fysiske personer på grundlag af oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 12, stk. 1. Kapitel II indeholder kun sanktioner over for virksomheder for overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54. Nogle medlemsstaters lovgivning indeholder også sanktioner over for fysiske personer i forbindelse med overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54. Fysiske personer nyder normalt større beskyttelse, når det gælder deres kontradiktionsret (f.eks. ret til ikke at udtale sig, mens virksomheder kun må nægte at besvare spørgsmål, som kan få dem til at indrømme, at de har begået en overtrædelse) ⁽¹⁶⁾. Artikel 12, stk. 3, i kapitel II, sikrer, at oplysninger, der er indsamlet hos virksomheder, ikke kan benyttes til at omgå den mere omfattende beskyttelse af fysiske personer. Bestemmelsen udelukker, at fysiske personer kan pålægges sanktioner på grundlag af oplysninger, der udveksles i henhold til kapitel II, hvis den lovgivning, der gælder for den videregivende og den modtagende myndighed, ikke hjemler lignende sanktioner over for fysiske personer, medmindre den videregivende myndighed ved indsamling af oplysningerne har sikret samme beskyttelse som den modtagende myndighed af den pågældende fysiske persons rettigheder. Definitionen af sanktioner efter national ret (forvaltnings- eller strafferet) er ikke relevant for anvendelsen af artikel 12, stk. 3, i kapitel II. I kapitel II skelnes der mellem sanktioner, som medfører frihedsstraf, og andre

⁽¹⁴⁾ Artikel 10, stk. 2, i protokol 23 til EØS-aftalen sikrer, at oplysninger udvekslet i henhold til denne protokol også er omfattet af tavshedspligt.

⁽¹⁵⁾ Jf. EF-Domstolens dom i sag 85/87, Dow Benelux, Sml. 1989, s. 3137 (præmis 17-20).

⁽¹⁶⁾ Jf. EF-Domstolens dom i sag 374/87, Orkem, Sml. 1989, s. 3283, og Førsteinstansrettens dom i sag T-112/98, Mannesmannröhren-Werke AG, Sml. 2001 II, s. 729.

typer sanktioner, såsom bøder, der pålægges fysiske personer, og andre personlige sanktioner. Hvis både den videregivende og den modtagende myndigheds retssystem giver mulighed for sanktioner af lignende art (f.eks. således at en ansat hos en virksomhed, der har været involveret i overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54, kan få pålagt bøder i begge EFTA-stater), kan oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 12 i kapitel II, anvendes af den modtagende myndighed. I så fald anses den proceduremæssige beskyttelse i de to systemer for at være den samme. Hvis de to retssystemer derimod ikke giver mulighed for sanktioner af samme art, kan oplysningerne kun benyttes, hvis det samme niveau for beskyttelse af den fysiske persons rettigheder er blevet respekteret i sagen (jf. artikel 12, stk. 3, i kapitel II). I sidstnævnte tilfælde kan der dog kun pålægges frihedsstraf, hvis både den videregivende og den modtagende myndighed har beføjelse til at pålægge en sådan sanktion.

2.2.4. *Undersøgelser (artikel 22 i kapitel II)*

29. Kapitel II fastsætter, at en national konkurrencemyndighed kan anmode en anden national konkurrencemyndighed om bistand til indsamling af oplysninger på sine vegne. En konkurrencemyndighed kan anmode en anden konkurrencemyndighed om at gennemføre undersøgelser på sine vegne. Artikel 12 i kapitel II bemyndiger den konkurrencemyndighed, der skal bistå den anden, til at videregive de oplysninger, den har indsamlet, til sidstnævnte myndighed. Udveksling af oplysninger mellem to eller flere konkurrencemyndigheder og det forhold, at den konkurrencemyndighed, der har anmodet om oplysningerne, bruger dem som bevismateriale, skal være i overensstemmelse med artikel 12 i kapitel II. Når en national konkurrencemyndighed handler på en anden konkurrencemyndigheds vegne, handler den efter sine egne procedureregler og i henhold til sine egne undersøgelsesbeføjelser.
30. I henhold til artikel 22, stk. 2, i kapitel II, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden anmode en national konkurrencemyndighed om at gennemføre en kontrolundersøgelse på sine vegne. Myndigheden kan enten vedtage en beslutning efter artikel 20, stk. 4, i kapitel II, eller blot udstede en anmodning til den pågældende konkurrencemyndighed. Den nationale konkurrencemyndigheds embedsmænd udøver deres beføjelser i henhold til deres nationale lovgivning. Repræsentanter for Myndigheden kan bistå konkurrencemyndigheden ved kontrolundersøgelsen.

2.3. **Virksomhedernes stilling**

2.3.1. *Generelt*

31. Alle deltagere i netværket skal bestræbe sig på at fordele sagerne hurtigt og effektivt. Da kapitel II har skabt et system, hvor både EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-landenes nationale konkurrencemyndigheder har beføjelse til at anvende artikel 53 og 54 i EØS-aftalen, skal sagsfordelingen mellem deltagerne blot betragtes som en arbejdsdeling, hvor nogle myndigheder afstår fra at gribe ind. Sagsfordelingen betyder derfor ikke, at virksomheder, der er involveret i eller berørt af en overtrædelse, har ret til at få sagen behandlet af en bestemt myndighed.
32. Hvis en sag omfordeles til en given konkurrencemyndighed, skyldes det, at anvendelsen af ovennævnte fordelingskriterier har ført til den konklusion, at denne myndighed har særlige forudsætninger for at behandle sagen enten alene eller parallelt med en anden. Den konkurrencemyndighed, som sagen omfordeles til, ville under alle omstændigheder have kunnet indlede en overtrædelsesprocedure på eget initiativ.
33. Desuden anvender alle konkurrencemyndigheder EØS's konkurrenceret, og med kapitel II er der indført ordninger, som sikrer, at reglerne anvendes på en ensartet måde.
34. Hvis en sag omfordeles inden for netværket, underretter de involverede konkurrencemyndigheder de pågældende virksomheder og klagerne derom hurtigst muligt.

2.3.2. *Klagernes stilling*

35. Hvis der indgives klage til EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 7 i kapitel II, og Myndigheden ikke undersøger klagen eller forbyder den aftale eller praksis, klagen vedrører, har klageren ret til at få udstedt en beslutning om afvisning af klagen. Dette påvirker ikke artikel 7, stk. 3, i kapitel III i protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen⁽¹⁷⁾. Når der indgives klage til en national konkurrencemyndighed, er klagernes rettigheder omfattet af gældende national ret.

⁽¹⁷⁾ Når aftalen om ændring af protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol af 3. december 2004 træder i kraft den 1. juli 2005, vil kapitel III i protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen afspejle Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18).

36. Desuden giver artikel 13 i kapitel II alle nationale konkurrencemyndigheder mulighed for at indstille en procedure midlertidigt eller afvise en klage med den begrundelse, at en anden konkurrencemyndighed behandler eller har behandlet den samme sag. Bestemmelsen giver også EFTA-Tilsynsmyndigheden mulighed for at afvise en klage med den begrundelse, at en EFTA-stats konkurrencemyndighed behandler eller har behandlet sagen. Artikel 12 i kapitel II tillader udveksling af oplysninger mellem konkurrencemyndigheder inden for netværket, idet de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i denne artikel (jf. nr. 27), skal overholdes.

2.3.3. Ansøgernes stilling, når de påberåber sig regler for favorabel behandling

37. EFTA-Tilsynsmyndigheden mener ⁽¹⁸⁾, at det er i EØS's interesse at sikre virksomheder, der samarbejder med den ved undersøgelsen af kartelovertrædelser, en favorabel behandling. To af EFTA-staterne har også vedtaget regler for favorabel behandling ⁽¹⁹⁾ i forbindelse med kartelundersøgelser. Formålet med disse regler er at gøre det lettere for konkurrencemyndighederne at afsløre kartelvirksomhed og derved afskrække virksomhederne fra at deltage i ulovlige karteller.
38. Da der ikke findes nogen EFTA-dækkende fuldt harmoniserede regler for favorabel behandling, kan en ansøgning om favorabel behandling, der indgives til en bestemt myndighed i henhold til dennes regler på dette område, ikke betragtes som en ansøgning til en anden myndighed om favorabel behandling. Det er derfor i ansøgerens interesse at indgive ansøgning om favorabel behandling til alle konkurrencemyndigheder, der dels har kompetence til at anvende EØS-aftalens artikel 53 på det område, der berøres af overtrædelser, dels kan anses for at have særlige forudsætninger for at behandle den pågældende overtrædelse ⁽²⁰⁾. Da tidspunktet er vigtigt i henhold til de fleste regler for favorabel behandling, er det også nødvendigt, at ansøgerne overvejer, om det ville være hensigtsmæssigt at indgive ansøgninger om favorabel behandling til alle de relevante myndigheder samtidig. Det er op til ansøgeren at tage de nødvendige skridt til at beskytte sin stilling med hensyn til eventuelle procedurer fra disse myndigheders side.
39. Brugen og videregivelsen af oplysninger, der er indsamlet i henhold til regler om favorabel behandling, er reguleret i artikel 11 B i kapitel II. Deltagerne i netværket vil opfordre ansøgerne om favorabel behandling til at give samtykke til, at oplysninger, som ansøgerne frivilligt har afgivet, samt andre oplysninger som omhandlet i artikel 11 B, stk. 2, i kapitel II, videregives til andre myndigheder, især når det drejer sig om videregivelse af oplysninger til myndigheder, hvor ansøgeren også kunne opnå favorabel behandling.

3. ENSARTET ANVENDELSE AF EØS'S KONKURRENCE REGLER ⁽²¹⁾

3.1. Samarbejdsordning (artikel 11, stk. 4 og 5, i kapitel II)

40. Kapitel II har til formål, at artikel 53 og 54 i EØS-aftalen anvendes ensartet i hele EØS. I denne forbindelse vil de nationale konkurrencemyndigheder overholde konvergensreglen i artikel 3, stk. 2, i kapitel II. I henhold til artikel 16, stk. 2, kan de ikke træffe beslutninger, der strider mod beslutninger vedtaget af EFTA-Tilsynsmyndigheden, når de i henhold til EØS-aftalens artikel 53 eller 54 træffer afgørelse om aftaler, beslutninger og former for praksis, som allerede er genstand for en beslutning truffet af denne myndighed. Myndigheden har det overordnede ansvar ⁽²²⁾, men ikke eneansvar, for at udbygge politikken og sikre en ensartet anvendelse af EØS's konkurrenceret.

⁽¹⁸⁾ EFT C 10 af 16.1.2003, s. 13, og EØS-tillæg til EFT 3 af 16.1.2003, s. 1 (Meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager).

⁽¹⁹⁾ Udtrykket »regler for favorabel behandling« i denne meddelelse dækker alle ordninger (herunder EFTA-Tilsynsmyndighedens ordning), der medfører enten fuldstændig bødefritagelse eller en betydelig nedsættelse af de bøder, som en karteldeltager ellers ville have fået pålagt, mod at denne karteldeltager før eller under kartelundersøgelsen frivilligt giver oplysninger om kartellet, som opfylder bestemte kriterier. Udtrykket dækker ikke bødenedsættelse af andre årsager. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil på sit websted offentliggøre en liste over de myndigheder, der anvender sådanne regler.

⁽²⁰⁾ Se nr. 8 til 15.

⁽²¹⁾ Efter artikel 15 i kapitel II kan de nationale konkurrencemyndigheder og EFTA-Tilsynsmyndigheden fremsætte skriftlige, og med Domstolens tilladelse, mundtlige indlæg i retssager om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54. Der er her tale om et meget vigtigt redskab for at sikre en ensartet anvendelse af EØS-reglerne. De nationale konkurrencemyndigheder og Myndigheden vil arbejde nært sammen ved udøvelsen af denne beføjelse.

⁽²²⁾ Dette overordnede ansvar for at udbygge politikken og sikre en ensartet anvendelse af EØS's konkurrenceret deles med Kommissionen i overensstemmelse med reglerne om kompetencefordeling i EØS-aftalens artikel 56.

41. I henhold til artikel 11, stk. 4, i kapitel II, underretter de nationale konkurrencemyndigheder EFTA-Tilsynsmyndigheden senest 30 dage, inden de vedtager en beslutning om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54, hvorved de kræver en overtrædelse bragt til ophør, accepterer tilsagn eller inddrager en gruppefritagelse. Senest 30 dage inden vedtagelsen af beslutningen sender de Myndigheden en sagsfremstilling, den påtænkte beslutning eller, hvis en sådan ikke foreligger, ethvert andet dokument med oplysninger om den foreslåede fremgangsmåde.
42. Som det er tilfældet i henhold til artikel 11, stk. 3, i kapitel II, har konkurrencemyndighederne pligt til at underrette EFTA-Tilsynsmyndighed, men de kan også stille oplysningerne til rådighed for de øvrige deltagere i netværket.
43. Når en national konkurrencemyndighed har underrettet EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 11, stk. 4, i kapitel II, og fristen på 30 dage er udløbet, kan beslutningen vedtages, så længe Myndigheden ikke har indledt en procedure. Myndigheden kan fremsætte skriftlige bemærkninger til sagen, inden den nationale konkurrencemyndighed vedtager sin beslutning. Den nationale konkurrencemyndighed og Myndigheden bestræber sig på at sikre en ensartet anvendelse af EØS-retten (jf. nr. 3).
44. Hvis særlige forhold kræver, at en national beslutning træffes på mindre end 30 dage efter videregivelsen af oplysningerne i henhold til artikel 11, stk. 4, i kapitel II, kan den pågældende konkurrencemyndighed anmode EFTA-Tilsynsmyndigheden om en hurtigere reaktion. Myndigheden vil søge at reagere så hurtigt som muligt.
45. Andre typer beslutninger, det vil sige beslutninger om afvisning af klager, om indstilling af en procedure indledt på eget initiativ, eller om foreløbige forholdsregler, kan også være vigtige ud fra et konkurrencepolitisk synspunkt, og deltagerne i netværket kan have interesse i at underrette hinanden om dem og eventuelt drøfte dem. I henhold til artikel 11, stk. 5, i kapitel II, kan de nationale konkurrencemyndigheder derfor underrette EFTA-Tilsynsmyndigheden og dermed netværket om enhver anden sag, hvor EØS's konkurrenceret anvendes.
46. Alle deltagere i netværket skal underrette hinanden om endelig indstilling af de procedurer, de har givet netværket meddelelse om i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i kapitel II.

3.2. EFTA-Tilsynsmyndighedens indledning af procedurer efter artikel 11, stk. 6, i kapitel II

47. EFTA-Tilsynsmyndigheden har i henhold til EØS-aftalens artikel 55, stk. 1, til opgave at sikre anvendelsen af principperne i EØS-aftalens artikel 53 og 54, og er ansvarlig for fastlæggelsen og gennemførelsen af EØS's konkurrencepolitik ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾. Med forbehold af EØS-aftalens artikel 56 kan den til enhver tid vedtage individuelle beslutninger i henhold til EØS-aftalens artikel 53 og 54.
48. Efter artikel 11, stk. 6, i kapitel II mister alle de nationale konkurrencemyndigheder deres kompetence til at anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54, når EFTA-Tilsynsmyndigheden indleder en procedure med henblik på vedtagelse af en beslutning efter kapitel II. Det betyder, at de nationale konkurrencemyndigheder, så snart Myndigheden har indledt en procedure, ikke bør handle på samme retsgrundlag over for de samme virksomheders aftaler eller praksis på det samme relevante geografiske marked og produktmarked.
49. Når EFTA-Tilsynsmyndigheden indleder en procedure, er der tale om en formel handling ⁽²⁵⁾, hvorved Myndigheden tilkendegiver, at den agter at vedtage en beslutning efter afsnit III i kapitel II. Det kan ske på et hvilket som helst stadium i EFTA-Tilsynsmyndighedens undersøgelse af sagen. Selvfølgelig, at Myndigheden har modtaget en klage, er ikke i sig selv tilstrækkelig til, at de nationale konkurrencemyndigheder mister deres kompetence.

⁽²³⁾ Disse opgaver deles med Kommissionen, jf. kompetencereglerne i EØS-aftalens artikel 56.

⁽²⁴⁾ Jf. EF-Domstolens dom i sag C-344/98, Masterfoods Ltd, Sml. 2000 I, s. 11369.

⁽²⁵⁾ EF-Domstolen har defineret dette begreb i sag 48/72, SA Brasserie de Haecht, Sml. 1973, s. 77: »Indledning af en procedure i den i artikel 9 i forordning nr. 17 forudsatte betydning indebærer en myndighedsakt fra Kommissionen, hvorved denne manifesterer sin vilje til at træffe en beslutning«.

50. Der kan opstå to situationer. For det første bør de nationale konkurrencemyndigheder ikke længere behandle sagen, når EFTA-Tilsynsmyndigheden er den første konkurrencemyndighed, der indleder procedurer i sagen med henblik på vedtagelse af en beslutning efter kapitel II. I artikel 11, stk. 6, i kapitel II er det fastsat, at de nationale konkurrencemyndigheder, så snart Myndigheden har indledt en procedure, ikke længere selv bør indlede en procedure med henblik på anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 på de samme virksomheders aftaler eller praksis på det samme relevante geografiske marked og produktmarked.
51. Den anden situation opstår, når en eller flere konkurrencemyndigheder har meddelt netværket i henhold til artikel 11, stk. 3, i kapitel II, at de behandler en bestemt sag. I den indledende fordelingsperiode (vejledende periode på to måneder, se nr. 17 ovenfor) kan EFTA-Tilsynsmyndigheden indlede en procedure med de virkninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 6, i kapitel II, når den har rådført sig med de pågældende myndigheder. Efter fordelingsfasen vil Myndigheden principielt kun anvende artikel 11, stk. 6, i kapitel II, hvis en af følgende situationer opstår:
- (a) Deltagere i netværket påtænker at vedtage indbyrdes modstridende beslutninger i samme sag.
 - (b) Deltagere i netværket påtænker at vedtage en beslutning, som er klart i strid med fast retspraksis; de normer, der er fastlagt i EF- og EFTA-Domstolens domme og i EFTA-Tilsynsmyndighedens tidligere beslutninger⁽²⁶⁾ og Kommissionens forordninger som inkorporeret i EØS-aftalen, bør tjene som målestok; med hensyn til vurderingen af de faktiske omstændigheder (f.eks. markedsafgrænsning) vil Myndigheden kun gribe ind, hvis der er betydelig uoverensstemmelse.
 - (c) Deltagere i netværket forhaler procedurerne i sagen urimeligt.
 - (d) Der er behov for en beslutning truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden for at fastlægge principperne for EØS's konkurrenceret, især når det samme konkurrencespørgsmål opstår i flere EFTA-stater, eller for at sikre en effektiv håndhævelse.
 - (e) De pågældende nationale konkurrencemyndigheder har intet at indvende.
52. Hvis en national konkurrencemyndighed allerede behandler en sag, vil EFTA-Tilsynsmyndigheden give den pågældende myndighed og de øvrige deltagere i netværket en skriftlig begrundelse for anvendelsen af artikel 11, stk. 6, i kapitel II.
53. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil i god tid underrette netværket om, at den agter at anvende artikel 11, stk. 6, i kapitel II, så deltagerne har mulighed for at anmode om et møde om spørgsmålet i det rådgivende udvalg, inden Myndigheden indleder en procedure.
54. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil normalt ikke — hvis EØS's interesser ikke står på spil — vedtage en beslutning, som er i strid med en national konkurrencemyndigheds beslutning, efter at der er givet meddelelse i henhold til både artikel 11, stk. 3 og stk. 4, i kapitel II, og Myndigheden ikke har gjort brug af artikel 11, stk. 6, i kapitel II.

4. DET RÅDGIVENDE UDVALGS ROLLE OG FUNKTIONER I DET NYE SYSTEM

55. Det rådgivende udvalg er det forum, hvor eksperter fra de forskellige konkurrencemyndigheder drøfter konkrete sager og generelle spørgsmål om EØS's konkurrenceregler⁽²⁷⁾.

4.1. Høringens omfang

4.1.1. EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutninger

56. Det rådgivende udvalg høres, inden EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer en beslutning i henhold til artikel 7, 8, 9, 10 og 23, artikel 24, stk. 2, eller artikel 29, stk. 1, i kapitel II. Myndigheden skal i vid udstrækning tage hensyn til det rådgivende udvalgs udtalelse og underrette udvalget om, hvordan den har taget dets udtalelse i betragtning.

⁽²⁶⁾ Konkurrencemyndighederne bør også tage Kommissionens tidligere beslutninger i betragtning.

⁽²⁷⁾ I henhold til artikel 14, stk. 2, i kapitel II, kan EFTA-staterne, når der drøftes horisontale spørgsmål såsom retningslinjer og henstillinger, udpege endnu en repræsentant med kompetence i konkurrencespørgsmål, som ikke nødvendigvis er knyttet til konkurrencemyndigheden.

57. Med hensyn til beslutninger om foreløbige forholdsregler høres det rådgivende udvalg efter en hurtigere og lettere fremgangsmåde på grundlag af en kort redegørelse og beslutningens dispositive del.

4.1.2. De nationale konkurrencemyndigheders beslutninger

58. Det er i netværkets interesse, at vigtige sager, som de nationale konkurrencemyndigheder behandler efter EØS-aftalens artikel 53 og 54, kan drøftes i det rådgivende udvalg. Kapitel II giver EFTA-Tilsynsmyndigheden mulighed for at sætte en bestemt sag, der behandles af en national konkurrencemyndighed, på det rådgivende udvalgs dagsorden. Myndigheden eller en EFTA-stat kan anmode om drøftelser. I begge tilfælde vil Myndigheden sætte sagen på dagsordenen efter at have underrettet de pågældende konkurrencemyndigheder derom. Disse drøftelser i det rådgivende udvalg vil ikke give anledning til en formel udtalelse.
59. I vigtige sager kan det rådgivende udvalg også danne forum for drøftelse af sagsfordelingen. Især kan en sag, hvor EFTA-Tilsynsmyndigheden agter at anvende artikel 11, stk. 6 i kapitel II, efter den indledende fordelingsperiode, drøftes i det rådgivende udvalg, inden Myndigheden indleder en procedure. Det rådgivende udvalg kan afgive en uformel erklæring om sagen.

4.1.3. Gennemførelsesforanstaltninger, henstillinger, retningslinjer og andre meddelelser (artikel 33 i kapitel II)

60. Det rådgivende udvalg vil blive konsulteret om EFTA-Tilsynsmyndighedens forslag til henstillinger om, at retsakter vedrørende anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, ikke finder anvendelse, jf. bilag XIV til EØS-aftalen ⁽²⁸⁾.
61. Ud over henstillinger kan EFTA-Tilsynsmyndigheden også vedtage meddelelser og retningslinjer. Disse er mere fleksible og meget nyttige til fremlæggelse af og redegørelse for Myndighedens politik og som vejledning i, hvordan Myndigheden fortolker konkurrencereglerne. Det rådgivende udvalg høres også om disse meddelelser og retningslinjer.

4.2. Procedure

4.2.1. Normal procedure

62. Ved høring om EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutningsforslag finder mødet i det rådgivende udvalg sted tidligst 14 dage efter, at Myndigheden har indkaldt til mødet. Myndigheden vedlægger indkaldelsen et referat af sagen, en liste over de vigtigste dokumenter, det vil sige de dokumenter, der er nødvendige for vurdering af sagen, og et beslutningsforslag. Det rådgivende udvalg afgiver udtalelse om Myndighedens beslutningsforslag. Efter anmodning fra et eller flere medlemmer skal udtalelsen begrundes.
63. Kapitel II giver EFTA-staterne mulighed for at aftale et kortere tidsrum mellem mødeindkaldelsen og mødet.

4.2.2. Skriftlig procedure

64. Kapitel II giver mulighed for en skriftlig høringsprocedure. Hvis ingen EFTA-stater har indvendinger, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden konsultere EFTA-staterne ved at sende dem dokumenterne og fastsætte en frist for deres fremsættelse af bemærkninger til forslaget. Denne frist er normalt ikke på under 14 dage, undtagen når det drejer sig om beslutninger om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 8 i kapitel II. Når en EFTA-stat anmoder om, at der afholdes et møde, vil EFTA-Tilsynsmyndigheden arrangere det.

4.3. Offentliggørelse af det rådgivende udvalgs udtalelse

65. Det rådgivende udvalg kan anbefale, at dets udtalelse offentliggøres. I så fald offentliggør EFTA-Tilsynsmyndigheden udtalelsen samtidig med beslutningen, idet den tager hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

⁽²⁸⁾ Se f.eks. punkt 2 og 4b i bilag XIV til EØS-aftalen, som ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 29/2004, EUT L 127 af 29.4.2004, s. 137, og EØS-tillæg til EUT 22 af 29.4.2004, s. 16. (Ændring af bilag XIV (konkurrence) til EØS-aftalen — Tillæg til ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 2790/1999 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002).

5. ENDELIGE BEMÆRKNINGER

66. Denne meddelelse påvirker ikke EF- og EFTA-Domstolenes fortolkning af de gældende bestemmelser i EØS-aftalen og andre bestemmelser.
67. Denne meddelelse vil regelmæssigt blive taget op til revision af EFTA-Tilsynsmyndigheden og de nationale konkurrencemyndigheder i fællesskab. På grundlag af de indhøstede erfaringer vil den blive taget op til revision senest ved udgangen af det tredje år efter, at den er vedtaget.
68. Nærværende meddelelse erstatter EFTA-Tilsynsmyndigheden meddelelse fra 2000 om samarbejde mellem de nationale konkurrencemyndigheder og EFTA-Tilsynsmyndigheden om behandling af sager, der henhører under artikel 53 og 54 i EØS-aftalen ⁽²⁹⁾.

6. ERKLÆRING FRA ANDRE DELTAGERE I NETVÆRKET

69. Principperne i denne meddelelse anerkendes også af de konkurrencemyndigheder i EFTA-staterne, der har undertegnet en erklæring i form af bilaget til denne meddelelse. I denne erklæring anerkender de principperne i denne meddelelse og erklærer, at de vil overholde dem. En liste over disse myndigheder er offentliggjort på EFTA-Tilsynsmyndighedens websted. Den vil blive opdateret som fornødent.

⁽²⁹⁾ EFT C 307 af 26.10.2000, s. 6 og EØS-tillægget til EFT 61 af 21.12.2000, s. 5.

BILAG

ERKLÆRING VEDRØRENDE EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS MEDDELELSE OM SAMARBEJDET INDEN FOR NETVÆRKET AF KONKURRENCEMYNDIGHEDER

Af hensyn til et nært samarbejde om at beskytte konkurrencen inden for EØS i forbrugernes interesse erklærer undertegnede konkurrencemyndighed:

(1) At den anerkender principperne i EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder, og
(2) At den vil overholde disse principper i enhver sag, som den behandler eller kan behandle, og hvor disse principper finder anvendelse.

(sted),

(dato)
